

Ročník 1963

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 13

Vydána dne 19. března 1963

Cena 80 hal.

OBSAH:

- 24 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Celní úmluvě o kontejnerech a Evropské úmluvě o celním projednávání palet v mezinárodní dopravě
- 25 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě cestujících, Úmluvě o zdanění silničních vozidel pro soukromé používání v mezinárodní dopravě a Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě zboží
-

24

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 8. února 1963

**o Celní úmluvě o kontejnerech a Evropské úmluvě o celním projednávání palet
v mezinárodní dopravě**

Dne 18. května 1956 byla v Ženevě sjednána Celní úmluva o kontejnerech a dne 9. prosince 1960 byla v Ženevě sjednána Evropská úmluva o celním projednávání palet v mezinárodní dopravě.

Listiny o přistoupení Československé socialistické republiky k uvedeným Úmluvám byly uloženy dne 31. května 1962 u generálního tajemníka Organizace spojených národů

Československá socialistická republika přistoupila k Celní úmluvě o kontejnerech s výhradou, že se nepovažuje za vázánou ustanovením článku 17

Úmluvy, a k Evropské úmluvě o celním projednávání palet v mezinárodní dopravě s výhradou, že se nepovažuje za vázánou ustanoveními odstavců 2 a 3 článku 11 Úmluvy.

Obě Úmluvy vstoupily pro Československou socialistickou republiku v platnost dne 29. srpna 1962, a to Celní úmluva o kontejnerech podle článku 13 a Evropská úmluva o celním projednávání palet v mezinárodní dopravě podle článku 7.

Český překlad uvedených Úmluv se vyhláší současně.

David v. r.

CELNÍ ÚMLUVA O KONTEJNERECH

Smluvní strany,
ve snaze rozvinout a usnadnit používání kon-
tejnérů v mezinárodní dopravě,
se dohodly na tomto:

KAPITOLA I

Definice

Článek 1

Pro účely této Úmluvy se rozumějí:

- a) „dovozními cly a dávkami“ nejen dovozní cla, nýbrž i veškeré daně a poplatky, jež možno ukládat z důvodu dovozu;
- b) „kontejnerem“ dopravní zařízení (lifton, snímatelná cisterna nebo jiné podobné zařízení), které
 - i) je trvalé povahy a je proto dostatečně odolné, aby se ho dalo opětovně použít;
 - ii) je zvlášť uzpůsobeno, aby se jím usnadnila doprava zboží jedním nebo více dopravními prostředky, aniž by se náklad poškodil;
 - iii) je vybaveno tak, aby se jím dalo snadno manipulovat, zejména při překládání z jednoho dopravního prostředku na druhý;
 - iv) je upraveno tak, aby se dalo snadno plnit a vyprazdňovat, a
 - v) má vnitřní objem alespoň 1 m³,
 jakož i příslušenství a normální vybavení kontejneru s podmínkou, že se dovážejí zároveň s ním; slovo „kontejner“ nezahrnuje ani obvyklé obaly ani vozidla;
- c) „osobami“ jak osoby fyzické tak osoby právnické, nevyplývá-li opak ze souvislosti v textu.

KAPITOLA II

Dočasný dovoz bez dovozních cel a dávek a bez dovozních zákazů a omezení

Článek 2

Každá ze smluvních stran dovolí dočasný dovoz bez dovozních cel a dávek a bez dovozních zákazů a omezení pro kontejnery, které se dovážejí plné, aby byly vyvezeny zpět prázdné nebo plné, nebo které se dovážejí prázdné, aby byly vyvezeny zpět plné, pod podmínkou, že budou opět vyvezeny zpět, a za ostatních podmínek stanovených v článcích 3—6. Každá ze smluvních stran si vyhrazuje právo, že nebude používat tohoto ustanovení na dovoz kontejnerů, které koupila osoba mající byd-

liště nebo sídlo v jejích zemích, nebo na dovoz kontejnerů, jejichž skutečné držení a možnost s nimi nakládat taková osoba získala jiným způsobem; tatáž výhrada platí u kontejnerů dovážených ze státu, který nepraktikuje ustanovení této Úmluvy.

Článek 3

Kontejnery dovezené dočasně bez dovozních cel a dávek mají být vyvezeny zpět do tří měsíců po dovozu. V odůvodněných případech mohou úřady celní správy tuto lhůtu prodloužit v rámci zákoných předpisů platných na území, do něhož byl kontejner dočasně dovezen.

Článek 4

[¹] Bez ohledu na povinnost zpětného vývozu stanovenou článkem 3 se nebude vyžadovat zpětný vývoz vážně poškozených kontejnerů v případě řádně prokázané nehody, pod podmínkou, že tyto kontejnery budou — podle toho, jak to vyžadují úřady celní správy —

- a) podrobeny dovozním cům a dávkám, jež v daném případě přicházejí v úvahu; nebo
- b) přenechány bezplatně k dispozici státu dočasně dovozu; nebo
- c) zničeny pod úředním dozorem na útraty příslušných zájemců, přičemž odpadky a získané součástky podléhají dovozním cům a dávkám podle své sazební povahy.

[²] Jestliže dočasně dovezený kontejner nebude moci být vyvezen zpět z důvodu, že byl zabaven, a nebylo-li toto zabavení provedeno na žádost soukromých osob, povinnost zpětného vývozu stanovená v článku 3 zůstává v klidu po dobu zabavení.

Článek 5

[¹] Součástky dovážené k opravě určitého kontejneru již dočasně dovezeného budou dočasně propuštěny bez dovozních cel a dávek i bez dovozních zákazů a omezení.

[²] Součástky, jež byly při opravě nahrazeny a nebudou vyvezeny zpět, podléhají dovozním cům a dávkám, ledaže budou podle předpisů příslušného státu přenechány bezplatně k dispozici tohoto státu nebo budou zničeny pod úředním dozorem na útraty příslušných zájemců.

Článek 6

Rízení a bližší podmínky týkající se dočasněho dovozu kontejnerů i jejich součástí bez dovozních cel a dávek se řídí předpisy platnými na území každé smluvní strany.

KAPITOLA III

**Technické podmínky
pro kontejnery, které mohou být
připuštěny k dopravě pod celní
závěrou**

Článek 7

Každá smluvní strana, na jejímž území je možno dopravovat kontejnery pod celní závěrou, připustí k dopravě pod celní závěrou kontejnery, které vyhovují ustanovením řádu obsaženého v příloze 1, a bude používat uznávacího řízení stanoveného v příloze 2.

KAPITOLA IV

Různá ustanovení

Článek 8

Smluvní strany se vynasnaží nezavádět celní formality, které by mohly brzdit rozvoj mezinárodní dopravy pomocí kontejnerů.

Článek 9

Jakékoli porušení ustanovení této Úmluvy, jakékoli podvržení, nesprávná prohláška nebo jednání směřující k tomu, aby některá osoba nebo některá věc neoprávněně získala výhody podle této Úmluvy, má za následek, že pachatel může být stíhán podle platných zákonů té země, kde bylo trestné jednání spácháno.

Článek 10

Žádné ustanovení této Úmluvy nevylučuje, aby smluvní strany, které tvoří celní nebo hospodářskou unii, měly právo vydávat zvláštní předpisy platné pro osoby, jež mají bydliště nebo sídlo na území smluvních stran tvořících tuto unii.

Článek 11

Každá smluvní strana má právo odepřít nebo odejmout nárok na dočasný dovoz bez dovozních cel a dávek a bez dovozních zákazů a omezení kontejnerům, kterých je používáno, byť i jen příležitostně, k tomu, aby zboží bylo do nich naloženo uvnitř hranic země, do které takové kontejnery byly dovezeny, a z nich vyloženo uvnitř týchž hranic.

KAPITOLA V

Závěrečná ustanovení

Článek 12

[¹] Státy, které jsou členy Evropské hospodářské komise, a státy připuštěné do této komise s poradním hlasem podle § 8 mandátu této komise mohou se stát smluvními stranami této Úmluvy

a) podpisem Úmluvy;

b) ratifikací po podpisu s výhradou ratifikace;

c) přístupem k ní.

[²] Státy, jež se mohou účastnit některých prací Evropské hospodářské komise na základě § 11 mandátu této komise, mohou se stát Smluvními stranami této Úmluvy přístupem k ní po jejím vstupu v platnost.

[³] Možnost podepsat Úmluvu potrvá do 31. srpna 1956 včetně. Po tomto datu bude možno k ní přistoupit.

[⁴] Ratifikace nebo přístup se provede uložením příslušné listiny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 13

[¹] Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesátý den poté, kdy ji pět států zmíněných v odstavci 1 článku 12 podepsalo bez výhrady ratifikace nebo uložilo svoji ratifikační listinu nebo listinu o přístupu.

[²] Pro každý stát, který ji bude ratifikovat nebo k ní přistoupí, když již pět států ji podepsalo bez výhrady ratifikace nebo uložilo svoji ratifikační listinu nebo listinu o přístupu, vstoupí tato Úmluva v platnost devadesátý den po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu dotyčného státu.

Článek 14

[¹] Každá smluvní strana bude moci vypovědět tuto Úmluvu oznámením, které zašle generálnímu tajemníku Organizace spojených národů.

[²] Výpověď nabude účinnosti za patnáct měsíců po dni, kdy generální tajemník o ní obdrží oznámení.

Článek 15

Tato Úmluva pozbude platnosti v případě, že po jejím vstupu v platnost počet smluvních stran bude nižší než pět po nepřetržitou dobu dvanácti měsíců.

Článek 16

[¹] Každý stát bude moci prohlásit při podpisu této Úmluvy bez výhrady ratifikace nebo při uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu nebo kdykoli později sdělením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, že této Úmluvy bude používáno na všech nebo na některých územích, která tento stát zastupuje v mezinárodním styku. Úmluva se bude provádět na území nebo územích zmíněných v tomto sdělení počínaje devadesátým dnem poté, kdy generální tajemník obdržel toto sdělení, nebo — jestliže v tento den Úmluva ještě nevstoupila v platnost — počínaje dnem, kdy vstoupí v platnost.

[²] Každý stát, který ve smyslu předchozího odstavce učinil prohlášení, podle něhož se má tato Úmluva používat na území, které tento stát zastupuje v mezinárodním styku, bude moci podle článku 14 vypovědět Úmluvu, pokud jde o zmíněné území.

Článek 17

(1) Každý spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami ve věci výkladu nebo provádění této Úmluvy bude pokud možno řešen vyjednáváním mezi stranami ve sporu.

(2) Každý spor, který nebude vyřešen vyjednáváním bude podroben rozhodčímu řízení, jestliže kterákoliv strana ve sporu o to požádá, a bude pak odevzdán jednomu nebo několika rozhodčím, kteří budou zvoleni ve vzájemné dohodě stran ve sporu. V případě, že do tří měsíců od podání žádosti za rozhodčí výrok se strany ve sporu nedohodnou o výběru rozhodčího nebo rozhodčích, bude moci kterákoliv z těchto stran požádat generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby on sám určil jednoho rozhodčího, jemuž bude spor odevzdán k rozhodnutí.

(3) Výrok rozhodčího nebo rozhodčích určených podle předcházejícího odstavce bude pro smluvní strany ve sporu závazný.

Článek 18

(1) Každá smluvní strana bude moci při podpisu nebo ratifikaci této Úmluvy nebo při přistoupení k ní prohlásit, že se nepovažuje za vázánou článkem 17 Úmluvy vůči smluvním stranám, které učinily takovou výhradu.

(2) Každá smluvní strana, která učinila výhradu podle odstavce 1, bude jí moci kdykoli odvolat oznámením adresovaným generálnímu tajemníku Organizace spojených národů.

(3) Žádná jiná výhrada k této Úmluvě nebude přípustná.

Článek 19

(1) Až tato Úmluva bude v platnosti již tři roky, bude moci každá smluvní strana požádat oznámením generálnímu tajemníku Organizace spojených národů, aby byla svolána konference za účelem revize této Úmluvy. Generální tajemník sdělí tuto žádost všem smluvním stranám a svolá revizní konferenci v případě, že do čtyř měsíců ode dne, kdy rozeslal toto sdělení, alespoň třetina smluvních stran mu oznámí souhlas s touto žádostí.

(2) Bude-li svolána konference podle předcházejícího odstavce, uvědomí o tom generální tajemník všechny smluvní strany a vyzve je, aby předložily do tří měsíců návrhy, které by si přály, aby byly projednány na konferenci. Generální tajemník sdělí všem smluvním stranám předběžný pořad jednání konference jakož i znění těchto návrhů alespoň tři měsíce před zahájením konference.

(3) Generální tajemník pozve na každou konferenci svolanou podle tohoto článku všechny státy uvedené v odstavci 1 článku 12, jakož i státy, jež se staly smluvními stranami na základě odstavce 2 článku 12.

Článek 20

(1) Každá smluvní strana bude moci navrhnout jednu nebo několik změn této Úmluvy. Znění kaž-

dého návrhu na změnu bude sděleno generálnímu tajemníku Organizace spojených národů, který je sdělí všem smluvním stranám a zpraví o něm ostatní státy uvedené v odstavci 1 článku 12.

(2) Každý návrh na změnu, který byl rozeslán podle předchozího odstavce, bude platit za přijatý v případě, že žádná smluvní strana nevznesla námitky ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy generální tajemník rozeslal tento návrh na změnu.

(3) Generální tajemník zašle co možná nejdříve všem smluvním stranám sdělení, ve kterém jim oznámí, zda byla vznesena námitka proti návrhu na změnu. Byla-li proti návrhu na změnu vznesena námitka, bude tato změna považována za nepřijatou a bude bezúčinná. Nebude-li vznesena žádná námitka, vstoupí změna v platnost pro všechny smluvní strany za tři měsíce po uplynutí šestiměsíční lhůty uvedené v předchozím odstavci.

(4) Přílohy této Úmluvy mohou být změněny dohodou mezi příslušnými správními úřady všech smluvních stran, a to bez řízení o změnách stanoveného v odstavci 1, 2 a 3 tohoto článku. Generální tajemník určí datum, kdy vstoupí v platnost nové znění, vyplývající z těchto změn.

Článek 21

Kromě sdělení podle článků 18 a 20 generální tajemník Organizace spojených národů uvědomí státy uvedené v odstavci 1 článku 12, jakož i státy, jež se staly smluvními stranami podle odstavce 2 článku 12, o:

- a) podpisech, ratifikacích a přistupech podle článku 12,
- b) datech, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost podle článku 13,
- c) výpovědích podle článku 14,
- d) zrušení této Úmluvy podle článku 15,
- e) sděleních obdržaných podle článku 18,
- f) prohlášeních a oznámeních došlých podle odstavců 1 a 2 článku 18,
- g) dní, kdy vstoupí v platnost každá změna podle článku 20.

Článek 22

Protokol o podpisu k této Úmluvě bude mít tutéž platnost, účinnost a trvání jako Úmluva sama a bude považován za její nedílnou součást.

Článek 23

Po 31. srpnu 1956 bude originál této Úmluvy uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který dodá ověřený opis každému ze států zmíněných v odstavcích 1 a 2 článku 12.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Ženevě dne 18. května 1956 v jednom vyhotovení v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění jsou stejně platná.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 24/1963 Sb.

R A D

O TECHNICKÝCH PODMÍNKÁCH PRO KONTEJNERY, KTERÉ MOHOU BÝT PŘIPUŠTĚNY
K DOPRAVĚ POD CELNÍ ZÁVĚROU

Aby kontejnery mohly být uznány za způsobilé k dopravě pod celní závěrou, musí vyhovovat těmto podmínkám:

Článek 1

Všeobecná ustanovení

(¹) Na kontejneru bude uvedeno trvalým způsobem jméno a adresa vlastníka, jakož i údaj o táře, poznávací značky a čísla.*) Bude konstruován a vybaven tak,

- a) aby celní závěra mohla být na něj přiložena jednoduchým a účinným způsobem;
- b) aby žádné zboží nemohlo být vyňato z celně uzavřené části kontejneru nebo do ní vloženo bez násilí zanechávajícího viditelné stopy nebo bez porušení celní závěry;
- c) aby žádný jeho prostor neskýtal možnost k ukrytí zboží.

(²) Kontejner bude konstruován tak, aby všechny jeho prostory, jako oddíly, nádrže nebo jiná místa hodící se k tomu, aby obsahovala zboží, byly k účelům celní prohlídky snadno přístupné.

(³) V případě, že by mezi jednotlivými přepážkami, které tvoří stěny, dno a víko kontejneru, byly prázdné prostory, bude vnitřní obložení pevné, úplné, nepřerušené, z jednoho kusu a vůbec takové, aby nemohlo být rozděláno bez viditelných stop.

(⁴) Každý kontejner, který má být uznán v řízení podle odstavce 1 přílohy 2, bude opatřen na jedné z vnějších stěn rámem pro uznávací osvědčení; toto osvědčení bude na obou stranách opatřeno průhlednými deskami z plastické hmoty, které budou spolu hermeticky svařeny. Rám bude sestaven tak, aby chránil uznávací osvědčení a aby nebylo možno z něho toto osvědčení vyjmout, aniž by se zničila celní závěra, která tam bude umístěna tak, aby nebylo možno zmíněné osvědčení vyjmout; tento rám má rovněž poskytovat účinnou ochranu celní závěře.

Článek 2

Struktura kontejneru

(¹) Stěny, dno a víko kontejneru budou zhotoveny z desek, prken nebo výplní dostatečně pevných

a vhodné síly, svařených (sletovaných), snýtovaných, drážkovaných nebo jinak spojených tak, aby neposkytovaly žádné skulny, která by umožnila přístup k obsahu. Tyto části musí zapadat přesně do sebe a být upevněny tak, aby nebylo možno je přemístit nebo z nich některou část vyjmout bez zanechání viditelných stop nebo bez poškození celní závěry.

(²) Hlavní spojovací materiál, jako svorníky, nýty atd. budou umístěny z vnější strany, budou přesahovat dovnitř a budou zajištěny maticí, roztepány nebo svařeny (sletovány) dostatečným způsobem. S výhradou, že svorníky, které drží hlavní části stěn, dna a víka, jsou umístěny z vnější strany, ostatní svorníky mohou být umístěny z vnitřní strany pod podmínkou, že matice je dostatečným způsobem přivařena (přiletována) na vnější straně a není pokryta neprůhlednou barvou. Přesto však obdobně jako u ustanovení týkajících se vagónů, budou se vztahovat na kontejnery, které jsou dopravovány pod celní závěrou jedně po železnici, tyto podmínky hlavní spojovací materiál, jako svorníky, nýty atd. budou umístěny z vnější strany, bude-li to možné, a budou zajištěny maticí, roztepány nebo svařeny (sletovány) dostatečným způsobem. V případě, že bude nutné, aby svorníky byly umístěny z vnitřní strany a měly matice na vnější straně, budou tyto svorníky roztepány nebo přivařeny (přiletovány) na matice.

(³) Otvory pro ventilaci budou přípustny, jestliže jejich největší rozměr nepřesáhne 400 mm. V případě, že tyto otvory umožňují přímý přístup k obsahu kontejneru, budou opatřeny drátěným pletivem nebo kovovou perforovanou deskou (největší rozměr otvorů: 3 mm v obou případech) a budou chráněny přivařeným (přiletovaným) kovovým mřížovím (největší rozměr oka: 10 mm). V případě, že neumožňují přímý přístup dovnitř kontejneru (např. používáním systému zahnutých průchodů), budou opatřeny týmiž zařízeními, avšak rozměry děr a ok mohou být zvětšeny na 10 mm, případně také 20 mm (místo 3 mm a 10 mm). Nesmí být možné odstranit toto zařízení z vnější strany bez zanechání viditelných stop. Drátěné pletivo bude zhotoveno z drátů o průměru alespoň 1 mm, a to tak, aby se dráty nemohly navzájem přiblížit a aby nebylo možné rozšířit otvory bez zanechání viditelných stop.

*) Nemíí nutné udávat plný název a adresu železničních spráev všeobecně známých.

[4] Odtokové otvory budou přípustny pod podmínkou, že jejich největší rozměr nebude větší než 35 mm. Budou opatřeny kovovým pletivem nebo kovovou perforovanou deskou (největší rozměr otvorů 3 mm v obou případech) a chráněny přivařeným (přileťovaným) kovovým mřížovím (největší rozměr ok 10 mm). Nesmí být možné odstranit toto zařízení z vnější strany bez zanechání viditelných stop.

Článek 3

Systémy zavírání

[1] Dveře a všechny ostatní druhy zavírání kontejneru musí mít zařízení, které umožňuje jednoduchou a účinnou celní závěru. Toto zařízení bude buď přivařeno (přileťováno) k stěnám dveří, jsou-li kovové, nebo upevněno alespoň dvěma svorníky, které budou uvnitř roztepány nebo přivařeny (přileťovány) na matice.

[2] Stěžeje budou zhotoveny a upraveny tak, aby dveře a jiné druhy zavírání se nemohly vysadit po zavření, šrouby, zástrčky, čepy a jiné upravení budou přivařeny (přileťovány) k vnějším částem stěžejí. Tyto podmínky se však nevyžadují, jestliže dveře a jiné druhy zavírání budou mít uzavírací zařízení, nepřístupné z vnější strany, které, je-li zavřeno, zabraňuje, aby dveře mohly být vysazeny.

[3] Dveře budou zhotoveny tak, aby zakryly všechny mezery a zajistily úplné a účinné uzavření.

[4] Kontejner bude opatřen vhodným zařízením pro ochranu celní závěry nebo bude konstruován tak, aby celní závěra byla dostatečně chráněna.

Článek 4

Kontejnery pro zvláštní účely

[1] Shora uvedená ustanovení platí pro kontejnery isothermické, chladičí a mrazičí, cisternové kontejnery, kontejnery pro účely stehovací a kontejnery zvlášť konstruované pro leteckou dopravu do té míry, nakolik je to slučitelné s technickými zvláštnostmi, jež jsou dány zvláštním určením těchto kontejnerů.

[2] Příruby (uzavírací poklopy), kohoutky a přílezy cisternových kontejnerů budou uzpůsobeny tak, aby byla umožněna jednoduchá a účinná celní závěra.

Článek 5

Kontejnery skládací nebo rozebírací

Kontejnery skládací nebo rozebírací podléhají týmž podmínkám jako kontejnery neskládací nebo nerozebírací pod podmínkou, že uzavírací zařízení, která umožňují je skládat nebo rozebírat, mohou být opatřena celními závěrami a že žádná část těchto kontejnerů nemůže být přemístěna bez porušení těchto závěr.

Článek 6

Přechodná ustanovení

Tyto úlevy budou poskytovány až do 31. prosince 1960:

- a) ochrana kovovým mřížovím u otvorů pro ventilaci jiných než lomených a u odtokových otvorů (čl. 2, odst. 3 a 4) není povinná;
- b) ochranné zařízení pro celní závěry (čl. 3, odst. 4) není povinné.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 24/1963 Sb.

RIZENÍ

VE VĚCI UZNÁNÍ A ZTOTOŽNĚNÍ KONTEJNERŮ ODPOVÍDAJÍCÍCH TECHNICKÝM PODMÍNKAM,
JEŽ JSOU STANOVENY V ŘÁDU OBSAŽENÉM V PŘÍLOZE 1

[¹] Uznávací řízení se provádí takto:

- a) Kontejnery budou moci být uznány příslušnými úřady země, v níž má bydliště nebo sídlo jejich vlastník, nebo úřady země, v níž je kontejneru poprvé použito pro dopravu pod celní závěrou
- b) V rozhodnutí o uznání musí být uvedeno datum a běžné číslo.
- c) O uznání se vydá uznávací osvědčení podle připojeného vzoru. Toto osvědčení bude vytisknuto v jazyce státu, v němž osvědčení bude vydáno, a v jazyce francouzském; jednotlivé rubriky budou očíslovány pro usnadnění srozumitelnosti textu v ostatních jazycích. Osvědčení bude opatřeno po obou stranách průhlednými deskami z plastické hmoty, které budou spolu hermeticky svařeny.
- d) Osvědčení bude provázet kontejner; bude vloženo do ochranného rámu zmíněného v článku 1 odstavci 4 přílohy 1 a celně uzavřeného tak,

aby nebylo možno osvědčení vyjmout z ochranného rámu bez porušení celní závěry.

- e) Kontejnery budou předvedeny každý druhý rok příslušným úřadům za účelem ověření a případného prodloužení uznání.

- f) Uznání kontejneru pozbude platnosti, budou-li hlavní části kontejneru změněny nebo změněni se jeho vlastník.

[²] Nehledíc k ustanovení ve shora uvedeném odstavci 1, budou kontejnery zasílané jedně po železnici a patřící železniční správě, která je členem Mezinárodní železniční unie (UIC), nebo imatrikované touto železniční správou, moci být uznány a ověřeny v pravidelných časových obdobích, touto správou, pokud příslušné úřady státu této správy neustanoví jinak, a skutečnost, že tyto kontejnery vyhovují technickým podmínkám zmíněným v řádu, bude vyznačena znaménkem 1 na vnější straně kontejnerů. Pro kontejnery takto označené uznávací osvědčení vydáváno nebude.

CELNÍ ÚMLUVA O KONTEJNERECH
podepsaná v Ženevě dne 18. května 1956

UZNÁVACÍ OSVĚDČENÍ

1. Osvědčení č.
2. potvrzující, že u níže označeného kontejneru jsou splněny podmínky předepsané pro dopravu pod celní závěrou.*)
3. Platí do
4. Toto osvědčení musí být vráceno úřadu, který je vydal, jakmile kontejner byl vzat z oběhu, změnil-li se jeho vlastník, uplynula-li doba jeho platnosti nebo změnil-li se značně jeho podstatné součástky.
5. Druh kontejneru.
6. Jméno a sídlo podniku jeho vlastníka.
7. Značky a čísla totožnosti.
8. Tára.
9. Vnější rozměry v centimetrech.

cm X	cm X	cm.
------	------	-----
10. Podstatné znaky konstrukce [druh materiálu, druh konstrukce, zesílené části, svorníky roztepané nebo svažené (sleřované) atd.]
11. Vydáno v (místo) dne
(datum) 19.
12. Podpis a razítko vydávajícího úřadu.

PROTOKOL O PODPISU

Při podpisu Úmluvy z dnešního dne podepsaní, řádně zmocnění, prohlašují toto:

(¹) Zásada dočasného osvobození kontejnerů od dovozních cel a dávek nepřipouští, aby váha nebo hodnota dočasně dováženého kontejneru byla připočtena k váze nebo hodnotě zboží za účelem výpočtu cel a dávek. Zvýšení váhy zboží o lárové procento stanovené zákonem pro zboží dopravované v kontejnerech je dovoleno v případě, že je praktikováno buď proto, že zboží nemá obal, nebo vzhledem k povaze obalu, a nikoli z důvodu, že zboží je dopravováno v kontejnerech

(²) Ustanovení této Úmluvy nebrání tomu, aby byla aplikována autonomní nebo smluvní ustanovení povahy jiné než celní, která upravují používání kontejnerů

(³) Ustanovení této Úmluvy určují minimální úlevy. Není úmyslem smluvních stran, aby omezily větší úlevy, jež některé z nich poskytují nebo mohly poskytovat ve věci kontejnerů. Smluvní strany se naopak budou snažit poskytovat co možno největší úlevy.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tento Protokol.

Dáno v Ženevě dne 18. května 1956 v jednom vyhotovení, v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění jsou stejně platná.

*) jestliže kontejner nespĺňuje všechny podmínky požadované v prvých dvou větách odstavce 2 článku 2 přílohy 1, ale spĺňuje podmínky vyžadované v tomto odstavci pro přípustění k dopravě pod celní závěrou jedně po železnici, připojí se zde slova: „po železnici“.

EVROPSKÁ ÚMLUVA O CELNÍM PROJEDNÁVÁNÍ PALET V MEZINÁRODNÍ DOPRAVĚ

Smluvní strany,
sjišťující, že se v mezinárodní dopravě značně roz-
máhá používání palet a to zvláště díky jejich
společnému využívání,
přejíce si podpořit tento rozmach v zájmu usnad-
nění a zlevnění mezinárodní dopravy,
dohodly se na tomto:

KAPITOLA I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

[¹] Pro účely této Úmluvy se rozumějí:

- a) „dovozními cly a dávkami“ nejen dovozní cla, ale i všechny daně a poplatky, které je možno ukládat z důvodu dovozu;
- b) „paletou“ zařízení, na jehož plošině může být uharovnáno určité množství zboží tak, aby utvořilo nakládací jednotku pro její dopravu nebo k manipulování či k skládání pomocí mechanických přístrojů. Toto zařízení má buď dvě plošiny spojené nosnými příčkami, nebo jednu plošinu spočívající na nožkách. Jeho celková výše je snížena na minimum vhodné k manipulaci vidlicí nakládacích vozíků a paletových vozíků; může nebo nemusí mít nástavku;
- c) „osobami“ jak osoby fyzické, tak i právnické.

[²] Tato Úmluva se týká palet dovezených na území některé smluvní strany z území jiné smluvní strany.

Článek 2

[¹] Každá smluvní strana dovolí dovoz palet bez dovozních cel a dávek a bez dovozních zákazů a omezení za podmínek, že

- a) tyto palety byly předtím vyvezeny nebo že budou později vyvezeny zpět; nebo
- b) že stejný počet palet téhož druhu a podstatně téže hodnoty byl předtím vyvezen nebo bude později vyvezen.

[²] S výhradou ustanovení článku 3 této Úmluvy budou podmínky pro připuštění palet k dovozu podle odstavce 1 tohoto článku stanoveny předpisy každé ze smluvních stran. Tyto předpisy mohou zejména obsahovat ustanovení, kterými by se znemožnil definitivní dovoz bez dovozních cel a dávek většího počtu palet, než jaký byl vyvezen nebo má být vyvezen.

[³] Každá smluvní strana se vynasnaží co nejvíce zjednodušit formalty a zejména nevyžadovat skládání jistoty za dovozní cla dávký.

Článek 3

[¹] Každá smluvní strana bude provádět ustanovení článku 2, odstavce 1 této Úmluvy tak, že nebude vyžadovat při dovozu nebo vývozu ani předložení celních dokladů, ani složení jistoty za dovozní cla a dávký u palet využívaných společně podle dohody, podle níž strany

- a) si vyměňují navzájem, ze země do země, palety téhož druhu v rámci úkonů zahrnujících mezinárodní dopravu zboží;
- b) vedou pro každý druh palet evidenci o počtu palet takto vyměřovaných ze země do země, a
- c) zavazují se dodat jedna druhé do určité doby počet palet od každého druhu, potřebný k občasnému pravidelnému vyrovnání schodků v takto vedených účtech, a to na dvoustranné či vícestranné základně.

[²] Ustanovení odstavce 1 tohoto článku platí jen tehdy, jestliže

- a) palety jsou opatřeny značkou stanovenou v dohodě o společném využívání;
- b) dohoda o společném využívání byla sdělena celním správcům dotyčných smluvních stran a jestliže jí tyto správy schválily majíce zato, že druhy palet jsou dostatečně definovány a že správné provádění dohody jest postačitelně zajištěno.

Článek 4

Každá ze smluvních stran si vyhrazuje právo vybírat vnitřní poplatky a daně, jakož i dovozní cla a dávký, pokud jsou na jejím území zavedeny, z dovezených palet, které jsou předmětem koupě nebo podobné smlouvy sjednané osobami bydlicími nebo majícími sídlo na jejím území. Každá ze smluvních stran si dále vyhrazuje právo odmítnout, pokud jde o palety vyvezené podle ustanovení této Úmluvy, vrácení zaplacených poplatků nebo daní nebo úplné či částečné přiznání jiných výhod, které bývají jinak přiznávány z titulu vývozu.

Článek 5

Tato Úmluva není na překážku tomu, aby při dovozu a vývozu palet byly poskytovány větší výhody, než jaké jsou v ní stanoveny.

KAPITOLA II

Závěrečná ustanovení

Článek 6

(1) Státy, které jsou členy Hospodářské komise pro Evropu a státy přijaté do této Komise s poradním hlasem podle odstavce 8 mandátu této Komise, mohou se stát smluvními stranami této Úmluvy:

- a) podpisem Úmluvy,
- b) ratifikací po podpisu s výhradou ratifikace nebo přistoupením k ní.

(2) Státy, které se mohou podílet na určitých pracích Hospodářské komise pro Evropu podle odstavce 11 mandátu této Komise, mohou se stát smluvními stranami této Úmluvy přistoupením k Úmluvě po nabytí její platnosti.

(3) Tato Úmluva bude otevřena k podpisu do 15. března 1961 včetně. Potom bude možno k ní přistoupit.

(4) Ratifikace nebo přístup se provede uložením příslušné listiny u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 7

(1) Tato Úmluva nabude platnosti devadesátý den poté, kdy pět ze států zmíněných v článku 6 odstavci 1 ji podepíše bez výhrady ratifikace nebo uloží své ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení.

(2) Pro každý stát, který Úmluvu ratifikuje nebo k ní přistoupí potom, kdy pět států ji podepsalo bez výhrady ratifikace nebo uložilo své ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení, vstoupí tato Úmluva v platnost devadesátý den poté, kdy řečený stát uloží svou ratifikační listinu nebo listinu o přistoupení.

Článek 8

(1) Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů.

(2) Výpověď nabude účinnosti za patnáct měsíců po dni, kdy generální tajemník o ní obdrží oznámení.

Článek 9

Tato Úmluva pozbude platnosti v případě, že po jejím vstupu v platnost bude počet smluvních stran nižší než pět po nepřetržitou dobu dvanácti měsíců.

Článek 10

(1) Každý stát může prohlásit při podpisu této Úmluvy bez výhrady ratifikace nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přistoupení nebo kdykoliv potom sdělením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, že tato Úmluva bude užívána na všech nebo na některých územích, za jejichž mezinárodní styky je odpovědný. Tato Úmluva bude platit na území nebo na územích vyjmenovaných v tomto sdělení od devadesátého dne po přijetí sdělení generálním tajemníkem nebo,

jestliže do tohoto dne nevstoupila tato Úmluva ještě v platnost, od data nabytí její platnosti.

(2) Každý stát, který učinil prohlášení podle předchozího odstavce, podle něhož tato Úmluva bude platit na území, za jehož mezinárodní styky je odpovědný, může podle ustanovení článku 8 vypovědět tuto Úmluvu, pokud jde o zmíněné území.

Článek 11

(1) Jakýkoli spor mezi dvěma nebo více smluvními stranami ve věci výkladu nebo provádění této Úmluvy má být, pokud je to možné, urovnán jednáním mezi stranami, mezi nimiž došlo ke sporu.

(2) Každý spor, který nebude urovnán jednáním, bude řešen rozhodčím řízením, jestliže některá ze smluvních stran, již se spor týká, o to požádá, a bude předloženo jednomu nebo více rozhodčím vybraným na základě dohody mezi stranami ve sporu. Jestliže do tří měsíců od podání žádosti o rozhodčí výrok se strany ve sporu nedohodnou na výběru rozhodčího nebo rozhodčích, může kterákoliv z těchto stran požádat generálního tajemníka Organizace spojených národů, aby jmenoval jediného rozhodčího, jemuž bude spor předložen k rozhodnutí.

(3) Výrok rozhodčího nebo rozhodčích jmenovaných podle předcházejícího odstavce bude pro strany ve sporu závazný.

Článek 12

(1) Každý stát může při podpisu nebo ratifikaci této Úmluvy nebo při přistoupení k ní prohlásit, že se necítí vázán odstavcem 2 a 3 článku 11 této Úmluvy. Ostatní smluvní strany nebudou vázány těmito odstavci ve vztahu ke smluvní straně, která vznesla takovou výhradu.

(2) Smluvní strana, která vznesla výhradu podle odstavce 1 tohoto článku, může kdykoliv takovou výhradu odvolat sdělením generálnímu tajemníkovi.

(3) Mimo výhrady stanovené v odstavci 1 tohoto článku se jiné výhrady k této Úmluvě nepřijímají.

Článek 13

(1) Až bude tato Úmluva v platnosti již tři roky, může každá smluvní strana požádat sdělením generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, aby byla svolána konference za účelem revize této Úmluvy. Generální tajemník zpraví všechny smluvní strany o takové žádosti a svojí revizní konferenci, jestliže do čtyř měsíců od data, kdy rozeslal toto sdělení, alespoň třetina smluvních stran mu oznámí svůj souhlas s touto žádostí.

(2) Bude-li podle předchozího odstavce svolána konference, generální tajemník uvědomí o tom všechny smluvní strany a vyzve je, aby předložily do tří měsíců návrhy, které si přejí, aby konference přezkoumala. Generální tajemník oznámí všem smluvním stranám prozatímtní pořadí jednání konference spolu se zněním návrhů, a to nejméně tři měsíce před zahájením konference.

[3] Generální tajemník pozve na každou konferenci svolanou podle tohoto článku všechny státy uvedené v článku 6, odstavci 1 této Úmluvy a státy, které se staly smluvními stranami podle odstavce 2 řečeného článku 6.

Článek 14

[1] Každá smluvní strana může navrhnout jednu nebo několik změn této Úmluvy. Znění každého návrhu na změnu bude sděleno generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který je sdělí všem smluvním stranám a zpraví o něm ostatní státy uvedené v odstavci 1 článku 6 této Úmluvy.

[2] Do šesti měsíců ode dne, kdy navržená změna byla generálním tajemníkem oznámena, může každá smluvní strana zpravit generálního tajemníka:

- a) že má námitky proti navržené změně, nebo
- b) že, ačkoli v hodlává návrh přijmout, podmínky nezbytné pro takové přijetí nejsou ještě v její zemi splněny.

[3] Dokud smluvní strana, jež zpravila generálního tajemníka ve smyslu odstavce 2 písm. b), ještě nezaslala generálnímu tajemníkovi zprávu o přijetí navrhované zprávy, může proti navrhované změně vznést námitky do devíti měsíců po uplynutí šestiměsíční lhůty stanovené k podání první zprávy.

[4] Bude-li vznesena námitka proti navrhované změně za podmínek uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, nebude návrh na změnu považován za přijatý a nenabude platnosti

[5] Nebude-li vznesena námitka proti navrhované změně za podmínek stanovených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, bude návrh považován za přijatý od níže stanoveného data:

- a) jestliže žádná smluvní strana neposlala zprávu generálnímu tajemníkovi podle odstavce 2 písm. b) tohoto článku, po uplynutí šestiměsíční lhůty uvedené v odstavci 2;
- b) jestliže alespoň jedna smluvní strana zaslala generálnímu tajemníkovi zprávu podle odstavce 2 písm. b) tohoto článku, v nejbližším z těchto dvou termínů:

— dnem, kdy všechny smluvní strany, které poslaly takovou zprávu, oznámily generálnímu tajemníkovi svůj souhlas s návrhem, avšak toto datum se posune na den, kdy vyprší šestiměsíční lhůta stanovená v od-

stavci 2, byly-li všechny tyto souhlasy uznány před vypršením zmíněné lhůty;

— uplynutím devítiměsíční lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

[6] Každá navržená změna, která je považována za přijatou, vstoupí v platnost za šest měsíců po dni, ke kterému je jí možno považovat za přijatou.

[7] Generální tajemník oznámí co nejdříve všem smluvním stranám, zda byly vzneseny námitky proti navrženým změnám podle odstavce 2 písm. a) tohoto článku a zda mu jedna nebo více smluvních stran zaslaly zprávu podle odstavce 2 písm. b) tohoto článku. Jestliže jedna nebo více smluvních stran mu poslalo takovou zprávu, dodatečně uvědomí všechny smluvní strany, zda smluvní strana nebo strany, které zaslaly takovou zprávu, vznesly námitky proti navrhované změně, či zda ji přijímají.

Článek 15

Kromě oznámení uvedených v článku 13 a 14 této Úmluvy, generální tajemník organizace spojených národů uvědomí státy uvedené v článku 6, odstavci 1 této Úmluvy, i státy, které se staly smluvními stranami podle článku 6, odstavce 2 této Úmluvy, o:

- a) podpisech, ratifikacích a přistoupech podle článku 6;
- b) datech nabytí platnosti této Úmluvy podle článku 7;
- c) výpovědích podle článku 8;
- d) skončení platnosti této Úmluvy podle článku 9;
- e) oznámeních došlých podle článku 10;
- f) prohlášeních a oznámeních došlých podle článku 12, odstavce 1 a 2;
- g) nabytí platnosti každé změny podle článku 14.

Článek 16

Po 15. březnu 1961 bude originál této Úmluvy uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, který dodá ověřené opisy každému ze států uvedených v článku 6, odstavci 1 a 2 této Úmluvy.

Na důkaz toho podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Ženevě, dne devátého prosince jedenáctiděsátšedesát v jediném vyhotovení, v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění jsou stejně platná.

25

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. února 1963

**o Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě cestujících,
 Úmluvě o zdanění silničních vozidel pro soukromé používání v mezinárodní dopravě
 a Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě zboží**

Dne 2. července 1962 byly odevzdány generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů listiny o přístupu Československé socialistické republiky

1. k Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě cestujících sjednané v Ženevě dne 14. prosince 1956, s výhradou k článku 9, obsahujícímu ustanovení o řešení sporů,

2. k Úmluvě o zdanění silničních vozidel pro soukromé používání v mezinárodní dopravě sjednané v Ženevě dne 18. května 1956, s výhradou

k článku 10, obsahujícímu ustanovení o řešení sporů a

3. k Úmluvě o zdanění silničních vozidel používaných při mezinárodní přepravě zboží sjednané v Ženevě dne 14. prosince 1956, s výhradou k článku 9, obsahujícímu ustanovení o řešení sporů.

Uvedené Úmluvy vstoupily pro Československou socialistickou republiku v platnost dnem 30. září 1962.

Znění Úmluv spolu s českým překladem je k nahlédnutí na ministerstvu zahraničních věcí.

David v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Hlavní arbitr Československé socialistické republiky vydal

směrnice č. 1/63 o ukládání majetkových sankcí u některých dodávek pro investiční výstavbu (čj. 338/63 ze dne 2. února 1963)

Směrnicemi se upravuje postup orgánů hospodářské arbitráže při rozhodování o dvojnásobném penále podle vyhlášky č. 128/1962 Sb., o úpravě sazeb majetkových sankcí u dodávek pro investiční výstavbu. Ve shodě s vládním usnesením ze dne 10. ledna 1963 č. 60 o státním plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR na rok 1963 uvádí se ve směrnicích, že se ustanovení § 1 písm. a) vyhlášky č. 128/1962 Sb. vztahují na investice (jmenovitě schvalované vládou, pokud jsou uvedeny v příloze č. 13 cit. vládního usnesení).

Směrnice byly otištěny v části 4 Věstníku ministerstva výstavby z roku 1963 a lze do nich nahlédnout u odborů výstavby krajských a okresních národních výborů, jakož i u všech orgánů hospodářské arbitráže.

Hlavní arbitr Československé socialistické republiky vydal

směrnice č. 2/63 o úpravě odběratelsko-dodavatelských vztahů při zastavování nebo zpomalování staveb (čj. 629/63 — HS ze dne 25. února 1963)

Směrnice byly vydány k provedení čl. 8 odst. 8 Opatření v oblasti schvalování, rozpisu a kontroly plánu investiční výstavby v roce 1963, jež je přílohou vládního usnesení ze dne 10. ledna 1963 č. 60 o státním plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR na rok 1963.

Směrnice byly otištěny v č. 4 Věstníku ministerstva financí z roku 1963 a lze do nich nahlédnout u finančních odborů krajských a okresních národních výborů, jakož i u všech orgánů hospodářské arbitráže.